

ud fra dette beslutningsgrundlag til, hvor der er den bedste placering.

Kl. 13.20

Det gode i aftalen set ud fra vores synspunkt er, at man bryder et dødvande omkring udbygningen med vedvarende energi. Der bliver nu bygget mindst 400 MW havvindmølleparker; det er en minimumsaftale, et nyt flertal kan gå videre på dette område. Det vil jeg også gerne have ministeren bekræfter her. Der skal bygges 350 MW – det er ikke nogen minimumsaftale, det er en maksimumsaftale – men der kan altså laves 350 MW inden for rammerne af en ny skrottningsordning.

Men jeg har et par spørgsmål i denne forbindelse til ministeren. Om Stålgrunde, som også er nævnt i aftalen, har jo været regeringens bud på, hvad der var den bedste placering. Vi har sagt, hvad jeg egentlig også tror regeringen er enig i, at vi skal se den screening, og vi skal se de naturmæssige interesser, før vi lægger os endeligt fast, det vil jeg gerne have bekræftet, at sådan skal det forstås.

Det andet er, at der jo er skabt usikkerhed nu om planlægningen omkring de landvindmøller, der skal ind under skrottningsordningen under den nye strukturreform, og jeg vil gerne have, at ministeren fortæller os her og gerne uddyber det i udvalget, hvordan man vil sikre den del af aftalen, der gør, at der rent faktisk bliver anvist pladser til at få bygget de nye landvindmøller på.

Så vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte – det står jo i aftalen, men lidt kryptisk, men der er jo ingen tvivl om, at det er det, vi har aftalt – at nu er der ikke længere noget afregningsloft på 36 øre på strøm for nye vindmøller, heller ikke efter, om jeg så må sige, at de første fuldlasttimer er udløbet. 36-øres-loftet, som i øvrigt bliver smidigere, gælder for eksisterende vindmøller, det gælder ikke for fremtidige vindmøller. Jeg vil bare gerne have, at det står fuldstændig klart.

Hvad angår de decentrale kraft-varme-værker, vil jeg også gerne have ministerens bekræftelse af, at vi har en aftale om, at hvis strømproduktionen synker til under 90 pct., så genoptager vi forhandlingerne og diskuterer. Forudsætningerne er at lave en smidig markedstilpasning, ikke markant at sænke den strøm, der bliver produceret fra de decentrale kraft-varme-værker.

Må jeg i øvrigt sige, at jeg er helt uenig med fru Helga Moos i, at vi skal skabe usikkerhed for

de små kraft-varme-værker. Jeg synes, og det er jo først og fremmest fru Anne Grete Holmsgaard – jeg tror ikke, jeg røber noget fra forhandlingerne – som vedholdende med gode argumenter har kæmpet de små kraft-varme-værkers sag, nemlig at de kan, hvis de selv ønsker det, fortsætte på treledstariffen. Den treledstariff, vi taler om, er den, vi hidtil har beregnet, og det vil sige med den vægt for kulpriser, som vi hidtil har haft. Det synes jeg er godt.

Hvad angår handlingsplanerne, som også er en væsentlig del – jeg ved ikke, om fru Aase D. Madsen vil tillade mig, da jeg har tilmålt taletid, at have ministerens opmærksomhed ganske kort tid, og selv om synet er appellerende, vil jeg gerne have det frie udsyn til ministeren, for det er handlingsplanerne, jeg nu kommer frem til.

Jeg var lidt skuffet over fru Helga Moos' indlæg her, der forlods sagde, at vi ikke skulle bygge storebæltskabel. Jeg har forstået det sådan, at både ministeren og jeg i fællesskab har en positiv holdning til en udbygning, og vi har ikke på forhånd nogen negativ indstilling til storebæltskabel. Vi har positiv indstilling til skagerrakforbindelsen og, tror jeg, måske også til kattegatforbindelsen og i det hele taget også at sørge for en bedre forbindelse sydover ind i det tyske marked.

Jeg vil ikke sige, at vi er maksimalister, men hvis vi skal have et elmarked af vores type til at fungere med så meget vedvarende energi-strøm og så meget kraft-varme-strøm, så skal vi have et godt motorvejsnet ud til resten af verden i det.

Så skal jeg endelig tage fat på spørgsmålet om implementeringen af direktiverne. De er taget med her, men i høringssvarene er der rejst en lang række spørgsmål ved, om vi implementerer rigtigt, om vi går videre, eller om vi ikke går langt nok i forhold til, hvad vi burde gøre. Det har vi ikke haft lejlighed til at forhandle.

Men jeg går ud fra, at når tanken er at lægge disse forslag over i en forligslov, så er det, fordi regeringen, og det synes jeg er et rigtigt synspunkt, lægger op til ikke blot at få det her vedtaget, men også at få det vedtaget sammen med os andre. Jeg vil godt give det tilsagn, at vi nu efter at have studeret høringssvarene og i en dialog med ministeren vil sørge for at finde en løsning, der kan få en bred opbakning her i Folketinget.

Vi er helt enige i, at man skal opfylde sine direktivforpligtelser, men vi er også opmærksomme på det, en række af de høringsberettigede skriver i deres papirer, at vi jo på mange måder er længere fremme, end man er i resten af Euro-